

zdar jiného a jichž nepravdivost rozšiřovateli byla známa neb známa býti musela. Jde tedy o rozšiřování nepravdivých skutečností. Takové skutečnosti však inseráty, třeba by žalující stranu hospodářsky poškozovaly, neobsahují. Proto také nemůže žalobní žádání v ustanovení tomto míti opory.«

Dovolání pak nejvyšší soud nevyhověl z těchto důvodů:

»Při řešení věci jest vycházeti z toho, že žalující vyvozuje svůj nárok z uveřejňování inserátů obsahu jí tvrzeného. Není pochyby, že uveřejňování inserátů určitého obsahu může býti podkladem nároku na náhradu škody. Vždyť § 1295/2 obč. zákona poskytuje ochranu proti zlovolnému zneužití práva, projevíti volně své mínění. O to však v daném případě nejde, plyněť z obsahu žalobního žádání, že žalující náhrady škody dle § 1295 obč. z. se nedomáhá. Pokud by pak přicházel v úvahu § 1330 obč. z., je nepochybně, že napadený může žádati náhradu škody, odvolání a jeho uveřejnění. Jest připustiti, že dlužno přiznati napadenému nárok, aby odpůrce ustal od opakování neb dalšího rozšiřování nepravdivých tvrzení. (§ 1330 obč. zák.) Předpis ten vyžaduje však rozšiřování nepravdivých skutečností. Znění insertů jest však v daném případě rázu zcela všeobecného, postrádá vši konkrétnosti, neobsahuje skutečností, jež § 1330 obč. z. předpokládá. Nelze z něho ani vyčísti, že by bylo zamýšleno, sděliti nepravdivé skutečnosti. Nesprávné posuzování pravdivých skutečností nespadá pod § 1330 obč. z. Právem vyslovil odvolací soud, že žalobní žádání nemá v řečeném ustanovení opory. Posuzování věci s právního hlediska jest zcela správné, odpovídá zákonu a stavu věci«

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 6. února 1923 č. Rv. I. 1538-22. *Dr. Leopold Langr.*

Právní existence společenstva dle zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. z. jest podmíněna zápisem společenstva do rejstříku společenstev. Před tímto zápisáním musí býti posuzováno jako spolčení osob dle §u 1175 obč. z. a nemá procesní způsobilosti. Této nemůže nabýti ani tím, že okresní soud zřídí pro nezapsané společenstvo opatrovníka a vydá jemu i zmocnění k podání žaloby.

Majitelé koní v okrese jabloneckém a tannwaldském hodlali zříditi společenstvo, usnesli se na stanovách, ale k zápisu nedošlo. Proto okresní soudu v Jablonci stanovil tamějšího

advokáta za opatrovníka pro toto společenstvo. Advokát jako opatrovník podal žalobu proti osobě, se kterou 2 členové nezapsaného společenstva uzavřeli smlouvu na dodání několika vagonů sena. Žalovaný namítal zmatečnost řízení hned v I. stolici, upíraje opatrovníku legitimaci k podání žaloby z této smlouvy odvolává se na § 8 zák., ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. z. a také vedle toho vytýkáje nedostatek soudního zmocnění k zavedení této rozepře. Druhá námitka byla odčiněna tím, že opatrovník dodatečně si vymohl a soudu předložil zmocnění okres. soudu k vedení této rozepře. První námitku však procesní soud — krajský soud v Uh. Hradišti — ignoroval a odsoudil žalovaného k náhradě škody pro nesplnění smlouvy. Odvolací soud v Brně změnil rozsudek, odepřev opatrovníku legitimaci k uplatnění nároků ze smlouvy uzavřené před zapsáním společenstva a odsoudil žalujícího opatrovníka k náhradě útrat sporu. Opatrovník podal dovolání, trváje na svém právu k zastupování společenstva, protože byl právoplatně jmenován opatrovníkem. Nejvyšší soud zrušil oba rozsudky i předcházející řízení jako zmatečné, vyhověl tedy námitce strany žalované, uplatněné hned v I. stolici, avšak ohledně útrat vyslovil, že se náklady řízení všech tří stolic navzájem zrušují.

Výrok o útratách založil na 3. odst. § 51 civ. ř. s.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 12. června 1923. Rv. II. 610-22.*) *Dr. Sušil.*

L I T E R Á R N Í   Z P R Á V Y.

Některé nové sbírky zákonů. Cíle nakladatelství »Československý Kompas« vydalo ve své sbírce »Komentované zákony československé republiky« v poslední době několik důležitých zákonů. O některých přinesl náš časopis zprávu již dříve (srv. str. 39). Jako sv. III b) vyšel doplněk III. sv. »Obecní zřízení« zpracovaný Vil. Kloubkem a obsahující nové zákony a na-

*) Pozn. zasilatelova. Výrok ten jest ohledně útrat zřejmě nesprávný, poněvadž eventualita dle § 3 odst. § 51 může nastati jen tenkráte, když žádná straně nemůže býti přičtena vina, že řízení bylo vedeno nebo dále vedeno, ač tu byly důvody zmatečnosti.

V daném případě přece opatrovník — advokát — musel znáti předpis § 8 zákona o společenstvech a podal žalobu přes jasné znění tohoto předpisu zákona, a vedl spor dale až do 3. stolice přes to, že žalovaný vytýkal zmatečnost včas.